

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 3T/82/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010384
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6713010384.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. 04. 2014 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Janette Nôtovej a prísediacich S. Š. S. S. G., v trestnej veci obžalovaného L. T., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona a iné takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný L. T. A. J. M. E. D. T. Ý. , nar. XX. XX. XXXX vo X., trvale bytom X., R.. C.. Š. XXXX/XX, prechodne bytom X. D., Ú. XXX,

je vinný,

že

1)

spolu s ml. G. Š. v presne nezistenom čase od 17.00 hod. dňa 05. 05. 2010 do 17.00 hod. dňa 06. 05. 2010 v Chalmovej doteraz nezisteným spôsobom po predchádzajúcom dohovore spoločne vylomili na prízemí budovy „Klubu dôchodcov“ okno, vošli dnu, kde odcudzili priamočiaru pílu z. Black and Decker, typ BD 531 350 W, rádio z. Comet 9 a UV lapač hmyzu zn. Owas Zan Zero Z11 v celkovej hodnote 17,00 € na škodu I. L., pričom obvinený ml. L. T. skutok spáchal, hoci mu Obvodný úrad Prievidza, odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodnutím č. 2009/00049 zo dňa 28. 05. 2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 06. 2009, uložil pokutu 100,00 € za priestupok proti majetku podľa § 50 dos.1 z. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,

2)

v presne nezistený deň v apríli 2010 dopoludnia v Chalmovej, okres Prievidza, na Gaštanovej ulici, vyliezol po kovových mrežiach umiestnených na okne na strechu bývalého pohostinstva a potravín, následne dierou v streche vošiel dnu, kde odcudzil približne 0,75 l vína a 0,5 l rumu v hodnote 4,50 € na škodu C. L., pričom čin spáchal, hoci mu Obvodný úrad Prievidza, odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodnutím č. 2009/00049 zo dňa 28. 05. 2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 06. 2009, uložil pokutu 100,00 € za priestupok proti majetku podľa § 50 ods.1 z. č. 372/1991 Zb. o priestupkoch,

3)

dňa 18. 03. 2011 spolu s odsúdeným O. N. v presne nezistenom čase medzi 22.00 - 23.00 hod. v predstaničnom priestore železničnej stanice Zvolen od parku gen. Višňovského fyzicky napadli C. N., nar. XX. XX. XXXX tým spôsobom, že najprv začal do neho kopať O. N. po dobu cca 5 minút do rôznych častí, následne si privolať na pomoc dovedty sediaceho na lavičke L. T., ktorý MW. N. vstávajúceho zo zeme kopol nohou do oblasti tváre, následkom čoho tento spadol dozadu, tam ho však zachytil ml. O. N. a následne ho kopol do zadnej časti hlavy za ušami, pričom keď spadol Miroslav Gašpar na zem, Norbert Kubovský ho spoznal, odstrčil od neho ml. O. N. a bitku ukončili, čím spôsobili C. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. XXXX, prechodne bytom X. D., Ú. XXX zranenia a to zmliaždenie tvárovej oblasti

vľavo, zmliaždenie nosa s krvácaním, zmliaždenie bočnej steny hrudníka vľavo a otras mozgu ľahkého stupňa, ktoré zranenia by si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 21 dní,

t e d a

v bode 1), 2)

-sčasti samostatne, sčasti spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal sčasti vlámaním a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

v bode 3)

-spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,

-na mieste verejnosti prístupnom dopustil sa výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

v bode 1), 2)

-pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a/, f/ Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení z. č. 576/2009 Z. z. sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona,

v bode 3)

-prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods.4 Tr. zákona s použitím § 36 písm. d/, písm. l/, § 38 ods.2, 3, § 41 ods.1, 2, § 42 ods.1 a § 46 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a/ a § 51 ods.1, ods.2 Tr. zákona sa obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá a určuje sa skúšobná doba v trvaní 5 (päť) rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods.2, ods.3 písm. b/, ods.4 písm. c/, písm. g/ Tr. zákona sa obžalovanému ukladá počas skúšobnej doby ukladá:

-zákaz požívania alkoholických nápojov,

-príkaz nahradiť spôsobenú škodu podľa svojich možností a schopností,

-podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom sociálnemu výcviku.

Podľa § 42 ods.2 Tr. zákona zrušuje sa výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 241/2012 zo dňa 08. 03. 2012, právoplatný dňa 12. 03. 2012, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov s uložením probačného dohľadu, ako aj výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T 101/2010 zo dňa 26. 08. 2011, v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2To 107/2012 zo dňa 11. 10. 2012, ktorým bol obžalovanému pre skutok v bode 7) rozsudku, uložený trest povinnej práce vo výmere 300 hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods.1 Tr. poriadku je obžalovaný povinný spoločne a nerozdielne spolu s odsúdeným O. N., nar. XX. XX. XXXX vo X., nahradiť škodu:

- poškodenému C. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. XXXX, prechodne bytom X. D., Ú. XXX vo výške 1.076,60 €,

- poškodenému Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., Bratislava, Einsteinova 25, IČO. 35 942 436 škodu vo výške 31,40 €.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra vo Zvolene podala na tunajšom súde dňa 06. 09. 2011 obžalobu proti L. T. a mladistvému O. N. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Vec bola vedená pod sp. zn. 4T 110/2011. Uznesením Okresného súdu Zvolen zo dňa 17. 05. 2012 došlo k spojeniu tejto trestnej veci s inou trestnou vecou vedenou na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 4T 83/2012, kde bola podaná obžaloba dňa 07. 12. 2011 proti obvinenému ml. L. T. pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a/, písm. f/ Tr. zákona. Trestné veci obvineného L. T. boli vedené pod spoločným číslom 4T 110/2011. Na pojednávaní dňa 22. 05. 2013 došlo k vylúčeniu trestnej veci L. T. zo spoločného konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 4T 110/2011 na samostatné konanie.

Na hlavnom pojednávaní dňa 06. 08. 2013 obžalovaný L. T. učinil vyhlásenie o vine vo vzťahu ku krádeži (pôvodne obžaloba vedená pod sp. zn. 4T 83/2012) a na otázky súdu podľa § 333 ods.3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku zhodne odpovedal -áno. Vo vzťahu ku skutku prečinu ublíženia na zdraví spolu s prečinom výtržníctva pôvodne vedený pod sp. z. 4T 110/2011 obžalovaný prehlásil, že sa cíti byť nevinný. Súd preto prijal vyhlásenie obžalovaného o vine vo vzťahu ku skutkom podľa prednesenej obžaloby (pôvodne vedenej pod sp. zn. 4T 83/2013) s tým, že sa dokazovanie vykoná len v súvislosti s výrokom o treste a náhrade škody. Ku skutku obžaloby pôvodne vedenej pod sp. zn. 4T 110/2011 súd vo veci vykonal dokazovanie.

Obžalovaný ku skutku na hlavnom pojednávaní uviedol, že prišiel k železničnej stanici vo Zvolene a poškodeného už bili. Bol tam C. a ešte niekto, s odstupom času si už nepamätal. Keďže poškodený je jeho sused, zastal sa ho ako kamaráta a on keď otvoril oči, zbadal ho, avšak v tom čase on odstrkoval iba tých, čo ho bili. Určite tam bol C. T., rovnako aj ml. O. N., ktorý mu vlastne prišiel povedať, že sa tam bijú. Obžalovaný prehlásil, že on iba ostatných odstrkoval od poškodeného a tento, keď sa prebral, hovoril na neho. Postavil sa, bol celý krvavý a vyblakoval po ňom, že prečo ho napádal, hoci mu obžalovaný hovoril, že to nie je pravda. Aj keď prišla polícia, po ňom vykrikoval. Obžalovaný bol zadržaný, policajtom vysvetlil ako to bolo, tak ho pustili, následne šiel ku kamarátovi, kde prespal a šiel domov. Pamätal si, že keď prišiel, poškodeného bili dvaja z jednej strany a dvaja z druhej strany, boli to nejakí Rómovia. Bil ho aj C. T., pokiaľ ide o O. N., o tomto len vedel, že prišiel za ním, mu povedať, že sa tam bijú. Obžalovaný ešte poukázal, že tí Rómovia boli chlapci z Balkánu, takže poškodený takto len chcel kryť kamarátov. Poškodený ešte prišiel od jeho matky pýtať peniaze za to, že ho zbil. S poškodeným predtým nemal žiadny konflikt.

Poškodený C. N. k veci vypovedal, že v tom čase mal problémy s družkou, ktorá ho opustila, bol nešťastný, tak si išiel kúpiť lístok na vlak. Čakal na vlak, sadol si na lavičku, je pravdou, že vypil asi dva deci vína. Potom sa k nemu pridala nejaká Rómka, rozprávali sa spolu, potom ona odišla, zrejme sa ešte rozprával sám so sebou. Ako zdvihol oči, videl ako niekto prichádza, začal sa dvíhať, na to videl pred sebou obžalovaného, ktorý ho hneď kopol nohou do tváre, na čo spadol na zem a ďalší traja ho začali kopať. Nevie kto to bol, vtedy ich videl prvýkrát v živote. Medzi chlapcami poznal len G. J.. Poškodený jednoznačne prehlásil, že prvý ho napadol obžalovaný tak, že ho kopol, na čo spadol na zem a ostatní ho tam kopali. Vtedy už tam obžalovaného nevidel, on ho viac krát neudrel. Celý útok mohol trvať maximálne 5-10 minút, oni potom zmizli. Rozhodol sa, že ide na železničnú políciu, hoci sa mu policajti smiali, lebo mal vypité. Poslali ho na štátnu políciu a tí zase, že keď sa to stalo na stanici, aby to riešili železniční policajti. Bolo mu zle a na druhý deň šiel na políciu na výsluch, ešte si pamätal, že v ten deň tam doniesli aj toho G. J. a keď poškodený hovoril, že ho bili, tento sa mu len vysmieval, že tak mu treba. Keď šiel na druhý deň na políciu, títo ho zobrali na ošetrovanie do nemocnice. Mal slabší otras mozgu, nejaké zranenia, dali mu lieky, bolela ho hlava 3-4 dni a potom už na žiadne ošetrovanie nešiel. Ešte v ten večer šiel za bratom I. N., tento ho videl aký je dobitý, aj mu hovoril, čo sa stalo. Ráno potom šiel za svojou matkou a ona ho ľutovala a išli za matkou obžalovaného, aby videla, čo spravil jej syn.

Súd vykonal konfrontáciu medzi obžalovaným a poškodeným, obaja však zotrvali na svojich tvrdeniach.

Svedkyňa W. T. - matka obžalovaného uviedla, že zhodou okolností bola vtedy na stanici a celé to videla. Videla, že poškodeného bil jeden taký malý chlapec, menší, silnejší a potom ho, t. j. poškodeného jej syn zdvihol a tým to skončilo. Syn šiel s ňou domov. Ráno potom poškodený búchal na dvere a pýtal od nich peniaze.

Svedok O. N. - pôvodne spoluobžalovaný v tejto veci uviedol, že poškodený si vtedy k nim prisadol a začal do nich vyrývať, bol opitý a keď si prisadol, na čele mal rozbité obočie. Vtedy tam bolo viac chlapcov, ktorí mali vypité, takže mu to mohli spraviť, ale on nevidel, že by ho bili. Je pravdou, že on sám dal obžalovanému facku, ale obžalovaný s tým nemal nič spoločné. V tom čase išiel z roboty, sedeli spolu s obžalovaným na lavičke, popíjali pivo, bol tam aj G. J., K. N. a C. T.B.. Nie je pravdou, že by kopal do poškodeného, rovnako nie je pravdou, že by šiel za obžalovaným a hovoril mu, že sa C. T. bije s poškodeným. Nie je pravdou, že by C. T. bil poškodeného.

Následne súd vykonal konfrontáciu medzi obžalovaným a svedkom N., kedy obžalovaný uviedol, že svedok mal prísť za ním povedať mu, že sa tam bijú a keď tam prišiel, tak ich odstrkoval, pretože zistil, že poškodeného pozná. Svedok N. na to vyhlásil, že si to už nepamätá, nevedel vysvetliť rozpor s výpoveďou na hlavnom pojednávaní.

Svedok C. T. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že len prechádzal cez stanicu, bol tam T., ešte nejakí dvaja, ktorých nepoznal, lebo tam bola veľká tma. Bol tam tiež O. N.. T. bol nafetovaný, cítil to z neho, keď sa s ním rozprával, lebo sa pri ňom pristavil. Bol tam aj poškodený, ktorý nadával T., sám spadol a T. ho utieral vreckovkou, mal zranenie na čele z toho, čo spadol. N. nerobil nič. Následne bol svedok konfrontovaný so svojou výpoveďou z prípravného konania, kedy vypovedal, že sa svedok N. bil s poškodeným, následne N. bežal za T., ktorý sa vrátil a kopol do tváre poškodeného. Na to svedok uviedol, že toto nie je pravda. Následne však dodal, že je pravdou, že sa poškodený s T. bili a on ich ochraňoval. Pokiaľ vypovedal inak, nevedel o čo sa jedná. O. N. sa s poškodeným nebil. S N. šli spolu domov, T. tam zostal.

Následne súd vykonal konfrontáciu medzi obžalovaným a svedkom C. T., kedy svedok potvrdil, že na vlastné oči videl, že obžalovaný kopol do tváre poškodeného, obžalovaný s tým nesúhlasil.

Svedok G. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodený je jeho strýko a v ten deň videl na ňom, že je krvavý a tvrdil mu, že ho mal zbiť O. a C., priezviská uviesť svedok nevedel, hoci je s týmito osobami kamarát, môže sa jednať o O. N. a C. T.. Títo mu následne hovorili, že obžalovaný poškodeného nebil, ž ich len rozbraňoval. Keď prišiel na stanicu, T. tam už nebol, lebo ho zobrala polícia, ale videl, ako sa druhý raz bili na férovku s tými mladými chlapcami. Po bitke strýko popíjal víno s K. Š.. Poukázal na to, že strýko keď si vypije, je taký, že celý deň číta Bibliu a stále spomína Satana. Aj vtedy mal vypité a vyskakoval do tých chlapcov.

Svedok K. N. na pojednávaní vypovedal, že vie povedať len to, čo mu rozprával O. N., že sa pobil s poškodeným. Hovoril aj, že tam bol C. T. a že aj ten sa bil. Toto mu O. N. hovoril na druhý deň, hovoril, že poškodený vyrýl do O. N. a preto sa pobili. Pokiaľ ide o obžalovaného T., tohto svedok pozná tak, že by nikomu neublížil, nie je to konfliktný chlapec. On sám bitku nevidel. Pokiaľ bol konfrontovaný s výpoveďou z prípravného konania, kedy tvrdil, že bol v okolí železničnej stanice a videl tam okrem iných aj obžalovaného, na hlavnom pojednávaní svedok uviedol, že tam nebol a nemohol obžalovaného vidieť, policajť spisoval hocičo.

Svedkyňa K. Š. uviedla, že poškodeného nepozná, obžalovaného a G. J. pozná z videnia, aj sa porozprávajú, pozdravia, ale k veci samotnej si nič nepamätá. Na to prokurátorka oboznámila výpoveď svedkyne z prípravného konania, kedy svedkyňa vypovedala, že v inkriminovanom čase sa zdržiavala na železničnej stanici, prihovril sa jej neznámy Róm, bol zakrvavený, hovoril, že ho zbili chlapci, ktorých nepozná. Šla si kúpiť cigarety, keď sa vrátila, videla, ako sa tento háda s G. J., ktorého poznala, potom sa tento muž hádal aj s ďalšími chlapcami, ktorých tam bolo 4-5, začali sa strkať a nato prišla policajná hliadka, ktorá ich rozdelila. Na hlavnom pojednávaní túto výpoveď potvrdila. K poškodenému sa vyjadřila tak, že javil známky požitia alkoholu asi, už si to s odstupom času nepamätala.

Svedkyňa I. N. - matka O. N. uviedla, že ku skutku samotnému si už nič nepamätá. Je pravdou, že syn bol za tento skutok odsúdený, aj na druhý deň jej niečo hovoril, ale čo, to už si nepamätala.

Svedok N. N., ktorého žiadala vypočuť obhajoba uviedol, že je priateľom matky obžalovaného a uviedol, že bol prítomný u matky obžalovaného, keď tam prišiel poškodený pýtať peniaze, že mu ich L. zobral, aby mu ich vrátila. Vtedy prišiel aj L. a hovoril, že on nič nezobral. Poškodený sa matke T. vyhráždal, že mu tie peniaze musí dať, inak podpáli bunku. Toto sa stalo na druhý deň po skutku. Na to poškodený uviedol, že svedok je otčimom obžalovaného, žije s jeho matkou a je pravdou, že spolu on so svojou matkou šli za matkou T., ale šli za ňou pekne, rozprávali sa vonku, prítomný svedok tam nebol, bol dnu v bunke. Je pravdou, že obžalovaný vtedy hovoril, že nič neurobil. Nie je pravdou, že by sa im vyhráždal, ale povedal, že ich pôjde udať, lebo bol nielen opitý, ale mu aj zmizli peniaze. Je však pravdou, že nevidel, že by mu obžalovaný tieto peniaze zobral.

Súd so súhlasom strán oboznámil zápisnicu o výsluchu svedka C.. Ž.M. - zástupkyňa poškodeného Poisťovňa Dôvera, v rámci ktorej bola vyčíslená škoda vo výške 31,40 € ako liečebné náklady za poškodeného C. N.. K výpovedi bolo doložené vyčíslenie liečebných nákladov.

Súd tiež oboznámil lekárske správy v súvislosti s vyšetrovaním poškodeného, kde boli potvrdené zranenia tak, ako sú popísané v skutkovej vete obžaloby.

Na základe takto vykonaného dokazovania po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, súd dospel k záveru, že obe obžaloby boli proti obžalovanému L. T. podané dôvodne. Pokiaľ ide o žalované skutky v bode 1) a 2) rozsudku, právne kvalifikované ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a/, f/ Tr. zákona, z časti spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona, k týmto skutkom sa obžalovaný v celom rozsahu na hlavnom pojednávaní doznal. Súd prijal jeho vyhlásenie o vine. Obžalovaný preto svojím konaním naplnil všetky znaky žalovanej skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a/, f/ Tr. zákona.

Pokiaľ ide o skutok v bode 3) rozsudku, obžalovaný je jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčovaný výpoveďou poškodeného. Pokiaľ ide o výpovede ďalších svedkov vypočúvaných vo vzťahu k žalovanému skutku a to O. N., C. T. a G. J., je zjavné z ich výpovedí, že sa snažili celé konanie zvaliť každý na niekoho iného. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že fyzický konflikt bol medzi poškodeným a O. N., aj C. T. s tým, že O. N.G. šiel za obžalovaným a tomuto povedal o predmetnej bitke. Obžalovaný potom prišiel k bijúcim sa, kopol poškodeného tak, ako je popísané v obžalobe. Následne tohto spoznal a upustil od ďalšieho konania a je pravdou, že aj ostatných upozorňoval, nech ďalej poškodeného nenapádajú, že tohto pozná. Výpovede O. N., C. T. aj G. J. pokiaľ tvrdili, že s tým obžalovaný nemal nič spoločné, súd považoval za nehodnoverné. Nevedeli vysvetliť rozdielnosť svojich tvrdení či už oproti výpovediam z prípravného konania alebo vo vzájomných výpovediach. C. T. v prípravnom konaní jednoznačne potvrdil konanie obžalovaného, aj pri konfrontácii na hlavnom pojednávaní zotrval na tomto tvrdení. Obžalovaný potvrdil, že bol to O. N., ktorý za ním prišiel a povedal mu, že sa tam bijú, čo N. na hlavnom pojednávaní poprel, neskôr tento svoj postoj nevedel vysvetliť, napriek tomu, že sám bol za konanie voči poškodenému odsúdený v samostatnom konaní, kde svoju vinu v celom rozsahu doznal. G. J. tvrdil, že vôbec nebol pri bitke, vedel o nej len z počutia. Tvrdil, že videl druhú bitku, keď tam už T. nebol, čo je úplne nelogické a v rozpore s predchádzajúcimi výpoveďami ako obžalovaného, poškodeného, tak i N. a T.. Výpoveď matky obžalovaného bola zjavne účelová, súd jej vôbec neuveril, že bola prítomná na mieste samom, pretože jej tvrdenia ohľadne priebehu skutku sa nezhodovali so žiadnou inou výpoveďou. Vzhľadom na príbuzenský vzťah, možno jej výpoveď hodnotiť ako nehodnovernú. Ostatní svedkovia dokreslili už len situáciu po útoku na poškodeného. Zranenia, ktoré utrpel poškodený pri uvedenom útoku boli potvrdené lekáskymi správami. Súd mal preto za jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa skutok stal tak, ako je popísaný v obžalobe a uznal obžalovaného T. vinným aj z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona, pretože inému úmyselne ublížil na zdraví, ako aj z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Tr. zákona, pretože sa na mieste verejnosti prístupnom dopustil výtržnosti tým, že napadol iného. Skutok spáchal formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona spoločne s už odsúdeným O. N..

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovenia § 34 ods.1, 4 Tr. zákona. Podľa správ k osobe obžalovaného bol tento do spáchania žalovaných skutkov jedenkrát priestupkovo riešený za priestupok proti majetku zo dňa 17.12.2008. Podľa správy Obecného úradu X. D. žije obžalovaný spolu s

matkou, jej druhom a sestrou v maringotke v osade Ú.. V minulosti mala s ním matka výchovné problémy so záškoláctvom, užívaním omamných látok, bol umiestnený v Reedukačnom detskom domove. T.č. je nezamestnaný, rodina poberá dávky v hmotnej núdzi, nie sú problémoví. Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný 5x odsúdený a to pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 241/2012 zo dňa 08. 03. 2013, právoplatný 12. 03. 2013 pre zločin krádeže podľa § 212 ods.1, 3 písm. b/, ods.4 písm. b/ Tr. zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Za to mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so skúšobnou dobou na 3 roky s probačným dohľadom. Uvedený trest bol uložený ako trest súhrnný vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T 101/2010 zo dňa 26. 08. 2011, kde bol pôvodne obžalovanému uložený trest povinnej práce vo výmere 300 hodín pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. c/ Tr. zákona. Vzhľadom na uvedené odsúdenie súd ukladal obžalovanému trest súhrnný podľa § 42 Tr. zákona, pričom s prihliadnutím na ustanovenie § 110 ods.2 Tr. zákona, kedy súd ukladal trest obžalovanému za skutky, ktoré spáchal jednak predtým, než prekročil 18-ty rok svojho veku a jednak po tom, čo tento rok dovŕšil, preto súd postupoval podľa § 41 Tr. zákona a ukladal obžalovanému trest podľa trestnej sadzby za najprísnejšie trestaný trestný čin, čo je v tomto prípade zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona (odsúdenie 1T 241/2012). Súd ako poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil, že sa obžalovaný žalovaných skutkov dopustil vo veku blízko mladistvému a v podstatnej časti sa doznal k spáchaniu trestnej činnosti. Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa horná hranica trestnej sadzby znižuje o 1/3. Zároveň však súd ukladal obžalovanému trest podľa § 41 ods.2 Tr. zákona t. j. podľa tzv. asperačnej - sprísňujúcej zásady, kedy naopak sa horná hranica trestnej sadzby zvyšuje a to v súlade s nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. PLUS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012. Súd oproti predchádzajúcemu odsúdeniu ukladal prísnejší trest s tým, že určil dlhšiu skúšobnú dobu a uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. Rovnako uložil obžalovanému povinnosť podrobiť sa počas skúšobnej doby probačnému dohľadu a na zdôraznenie výchovného účelu trestu uložil obžalovanému povinnosť - zákaz požívať alkoholické nápoje, nahradiť škodu spôsobenú trestným činom podľa svojich možností a schopností a podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom sociálnemu výcviku. Súd má zato, že takto uloženým trestom bude v dostatočnej miere naplnený účel trestu individuálnej i generálnej prevencie. Zároveň súd v súlade s ustanovením § 42 ods.2 Tr. zákona zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 241/2012 ako aj výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T 101/2010, ktorý bol obžalovanému v tomto prípade uložený za skutok v bode 7) citovaného rozsudku.

Keďže bol obžalovaný uznaný vinným, súd ho v súlade s ustanovením § 287 ods.1 Tr. poriadku zaviazal na náhradu škody a to spoločne a nerozdielne spolu s odsúdeným O. N.. V trestnom konaní si škodu uplatnili a riadne zdokladovali poškodený C. N. a to vo výške bolestného v súlade so znaleckým posudkom vo výške 1.076,60 € a poškodený Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s. škodu vo výške 31,40 €, ktorá predstavuje vynaložené náklady na ošetrovanie poškodeného C. N..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).